

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Žalovaná: Brussels Airlines

Předběžná otázka

Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 druhou větu nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ v tom smyslu, že pojem „vzdálenost“ zahrnuje pouze přímou vzdálenost mezi místem odletu a posledním cílovým místem, kterou je třeba změřit podle metody ortodromické dráhy letu, a to nezávisle na letecké trase, která se v konkrétním případě skutečně uskutečnila?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgerichts (Německo) dne 10. listopadu 2016 – Stadt Wuppertal v. Maria Elisabeth Bauer

(Věc C-569/16)

(2017/C 053/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Stadt Wuppertal

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Maria Elisabeth Bauer

Předběžná otázka

1) Je podle článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2003/88/ES“ nebo podle čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) uznáván nárok dědiců vyplývající z pracovního poměru zemřelého pracovníka na finanční vyrovnání nároku nevyčerpané minimální dovolené, který zemřelý pracovník nabyt před svou smrtí, což je vyloučeno podle § 7 odst. 4 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolené, dále jen „BUrlG“) ve spojení s § 1922 odst. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. listopadu 2016 – Volker Willmeroth jakožto majitel TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. v. Martina Broßonn

(Věc C-570/16)

(2017/C 053/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Volker Willmeroth jakožto majitel TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Martina Broßonn

Předběžné otázky

- 1) Je podle článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (dále jen „směrnice 2003/88/ES“⁽¹⁾) nebo podle čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) přiznáván nárok dědiců vyplývající z pracovního poměru zemřelého pracovníka na finanční vyrovnání nároku na minimální délku dovolené, který zemřelý pracovník nabyl před svou smrtí, což je vyloučeno podle § 7 odst. 4 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolené, dále jen „BUrlG“) ve spojení s § 1922 odst. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“)?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Platí to rovněž v případě pracovního poměru mezi dvěma soukromými osobami?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 5/04, s. 381.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 14. listopadu 2016 – INEOS Köln GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-572/16)

(2017/C 053/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: INEOS Köln GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžná otázka

Brání ustanovení článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61⁽¹⁾, jakož i ustanovení rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽²⁾ vnitrostátní právní úpravě, která pro obchodovací období 2011 až 2020 stanoví hmotněprávní prekluzivní lhůtu pro žádosti o přidělení bezplatných povolenek na emise existujícím zařízením, které nebyly podány včas a v této souvislosti vylučuje opravu chyb nebo doplnění (neúplných) údajů v žádosti o přidělení, které byly zjištěny až po uplynutí lhůty stanovené členským státem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

⁽²⁾ Úř. věst. L 130, s. 1.